

## Administration of the Child Development Center in the Digital Age under the Local Government of Sri Bunruang District, Nong Bua Lamphu Province

Thungfon Bupphi <sup>1\*</sup> Sangwan Wangcham <sup>2</sup> Sommart Kamwatjanang <sup>3</sup> and Mana Kruttarod <sup>4</sup>

<sup>1, 2, 3, 4</sup> Master of Education Program (Educational Administration)

Faculty of Social Sciences and Liberal Arts North-Chiang Mai University, Thailand

\* Corresponding author: bupphi2521@gmail.com

### ABSTRACT

This study aimed to examine the administration of early childhood development centers in the digital era under the local administrative organizations in Sri Bunruang District, Nong Bua Lamphu Province, and to identify approaches for further development. The sample group consisted of 124 individuals, including acting headteachers, teachers, and caregivers in the 2024 academic year. Additionally, five experts were purposively selected for interviews. Research instruments included questionnaires and semi-structured interview forms. Quantitative data were analyzed using mean and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The research findings indicate that the overall management of early childhood development centers in the digital era is at a high level. When considering each aspect, all were rated at a high level. The aspects, ranked from highest to lowest mean score, are as follows: professional development, public relations, digital vision, opportunity creation, promotion of learner engagement, and adaptation of the learning environment.

The development approaches are as follows: (1) Enhancing knowledge through hands-on training, providing appropriate tools, and establishing learning communities to exchange experiences in digital teaching. (2) Procuring and developing diverse, modern, and conducive learning resources, such as smart classrooms, digital libraries, and creative spaces, to promote effective learning in the digital era. (3) Utilizing suitable platforms to create engaging, creative, and positive content with proper monitoring and content control before dissemination to enhance the institution's reputation and credibility. (4) Emphasizing learning through play, exploration, and direct experiences, such as project-based activities, learning centers, and simulations, to naturally develop children's skills and creativity. (5) Implementing child-centered management approaches, developing teacher expertise, fostering a safe and stimulating learning environment, and integrating appropriate technology and innovations for early childhood education. (6) Promoting the continuous professional development of teachers and staff through hands-on training, lifelong learning, and Professional Learning Communities (PLC), along with supporting research and innovation in early childhood education.

**Keywords:** School management, Early childhood development centers, Management of early childhood development centers in the digital era.

# การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ทุ่งฝน บุพพิ <sup>1\*</sup> สัจวาร วังแจ่ม <sup>2</sup> สมมาต คำวังนัง <sup>3</sup> และ มานะ ครุฑาโรจน์ <sup>4</sup>

<sup>1, 2, 3, 4</sup> หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, ประเทศไทย

\*Corresponding author: bupphi2521@gmail.com

## บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู และศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู และผู้ดูแลเด็ก ปีการศึกษา 2567 จำนวน 124 คน และผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ เลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาระดับมีอาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างโอกาส ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ตามลำดับ

แนวทางพัฒนา คือ 1) ควรเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ สนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และสร้างชุมชนการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการสอนแบบดิจิทัล 2) ควรจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ยุคดิจิทัล 3) ควรใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสม สร้างเนื้อหาที่สร้างสรรค์ น่าสนใจ และเชิงบวก พร้อมทั้งมีการควบคุมและตรวจสอบเนื้อหาก่อนเผยแพร่ เพื่อเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสถานศึกษา 4) ควรเน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่น การสำรวจ และประสบการณ์ตรง เช่น กิจกรรมแบบโครงงาน ศูนย์การเรียนรู้ และการจำลองสถานการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ 5) ควรใช้แนวทางบริหารที่มุ่งเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและกระตุ้นการเรียนรู้ รวมถึงบูรณาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับวัย และ 6) ควรส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พร้อมสนับสนุนการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

**คำสำคัญ:** การบริหารสถานศึกษา, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล

## บทนำ

ปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งจะเผชิญกับความท้าทายของกระแสโลกปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและท้าทายดังกล่าวได้แก่ คุณภาพของคน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจัดเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งโดยต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ให้อัจฉริยวิเคราะห ู้จักคิดแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ตนเอง สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การศึกษาเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาตนเองของคนให้มีคุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อมุ่ง

พัฒนาเยาวชนให้มีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์ขั้นพื้นฐาน มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาตนเองและดำรงชีวิตในแนวที่เหมาะสมความต้องการของตนเอง และสังคม (พรทิพย์ ไพรัตน์, 2563)

ยุคดิจิทัลเป็นยุคกระแสหลักของโลกนับจากทศวรรษนี้ การไม่เปลี่ยนแปลง ยึดติดกับอะไรเดิม ๆ จะทำให้องค์กรล้าหลัง ด้อยพัฒนา สุดท้ายองค์กรเหล่านั้นก็ย่อมล่มสลายลง การศึกษาไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนนำดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร และการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สถานศึกษาต้องนำดิจิทัลเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงการมีคลังสื่อดิจิทัล เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเข้ามาใช้เพื่อพัฒนาตนเองได้ในทุกที่ทุกเวลา อนันต์ วรดิพงษ์ (2561) ซึ่งสอดคล้องกับ สุกัญญา แซ่ม้อย (2562) กล่าวว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีไม่เพียงแต่มีบทบาทต่อการดำเนินชีวิต แต่ยังมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เรียนในสถานศึกษาแบบองค์รวม ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ตโฟน (Smartphone) แท็บเล็ต (Tablet) คอมพิวเตอร์พกพา (Notebook) เมื่อนำอุปกรณ์เหล่านี้เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งด้านเวลา สถานที่และปริมาณของความรู้ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้จากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งวิวัฒนาการของเทคโนโลยีเหล่านี้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ต่อผู้เรียน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อทิศทางของยุคสมัยและจะต้องมีความเข้าใจบริบทของสถานศึกษาเป็นอย่างดี และเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน ผู้บริหารจะต้องทำการวิเคราะห์สถานศึกษาทั้งระบบเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่สถานศึกษากำลังเผชิญอยู่ และนำไปวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาให้สถานศึกษาเกิดความก้าวหน้าและสอดคล้องต่อทิศทางการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย นอกจากนี้เทคโนโลยีดิจิทัลยังมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกๆ ด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่างๆ (มฤดี เฟื่องสง่า และมัทนา วังนอมศักดิ์, 2566)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560, 2560) ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542, 2542) ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาล มีหน้าที่ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (พระราชบัญญัติเทศบาล (แก้ไขฉบับที่ 13 ) พุทธศักราช 2552, 2552) และองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2562, 2562) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหาร สำหรับการจัดการศึกษาของท้องถิ่นนั้น มีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่ประสานส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ในการจัดการศึกษาท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยกำหนดให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการเตรียมความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และลักษณะนิสัยให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นสถานศึกษาที่ให้การอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ให้เด็กเล็กมีความพร้อม ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและ

สติปัญญา ซึ่งมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 48 ศูนย์ มีครูรักษาการแทนหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 48 คน ครู จำนวน 32 คน ผู้ดูแลเด็ก 104 คน และมีเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 2 ขวบ จำนวน 640 คน ช่วงอายุ 3 ขวบ จำนวน 720 คน ช่วงอายุ 4 ขวบ จำนวน 139 คน และช่วงอายุ 5 ขวบ จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 1,503 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปอย่างมีระบบ มีมาตรฐาน มีคุณภาพตามหลักวิชาการ ซึ่งจากการศึกษารายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า การบริหารยังไม่ทันต่อยุคดิจิทัล ขาดการนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งผู้บริหาร ครู และบุคลากร ผ่านระบบดิจิทัล โดยเฉพาะการบริหารจัดการด้านใช้เทคโนโลยี พบว่า แนวทางการอบรมเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์ คือ จัดหาสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่อธรรมชาติ เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก สื่อที่เอื้อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ หลีกเลี่ยงการใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นพี่เลี้ยงเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ยังขาดใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่มีระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยระหว่างภายในกับภายนอกองค์กร ในการปฏิบัติงานยังขาดการเสนอแนวความคิดที่สร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู, 2567) ดังนั้น ผู้อำนวยการกองการศึกษาและหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงต้องพัฒนากระบวนการบริหารให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล และวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักผ่านโซเชียลมีเดีย กระตุ้นให้ครูผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาและสามารถร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต

จากปัญหาที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อนำผลที่ได้ไปวางแผนการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อพัฒนาพฤติกรรมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาและผู้บริหารสามารถนำข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของครู นำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

### ระเบียบวิธีวิจัย

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู และผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วย ครูรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 48 คน ครู 32 คน และผู้ดูแลเด็ก จำนวน 104 คน รวมทั้งสิ้น 184 คน จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 48 ศูนย์ (ระบบสารสนเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปีการศึกษา 2567 ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู และผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปีการศึกษา 2567 โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 อ้างถึงใน กิ่งกาญจน์ สุขสำราญ, 2565) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 124 คน จากนั้นทำการแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

**ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

แหล่งข้อมูลได้จากผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 5 คน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 1 คน ประธานกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 คน รักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน และครูชำนาญการ จำนวน 1 คน

## 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

**ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ อายุระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

**ตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถามการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ประกอบด้วย 6 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

**ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์จากแบบสอบถามแต่ละด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เก็บข้อมูลจาก กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 3 ท่าน และผู้อำนวยการกองการศึกษา จำนวน 2 ท่าน

## 3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ศึกษา

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา วารสาร บทความ แนวคิดของนักวิชาการต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สร้างแบบสอบถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการค้นคว้าครั้งนี้

2. สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลต่างๆเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล จากนั้นก็นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยดำเนินการตรวจสอบการใช้สำนวนภาษา ความถูกต้อง ความครอบคลุมตามขอบเขต และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) รวมไปถึงความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนทางภาษาโดยค่าดัชนี IOC ที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการกำหนดคะแนนที่

ผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าของความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ถ้าต่ำกว่านั้นต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยนำไปทดลองใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202 - 204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

5. นำเครื่องมือที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการดำเนินงานวิจัย เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข เพื่อจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

**ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคคลิจุทิล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคคลิจุทิล

2. จัดทำแบบสัมภาษณ์โดยนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 1 ข้อ จากแบบสอบถามแต่ละด้านมากำหนดเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคคลิจุทิล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ข้อมูล และข้อคำถาม

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบ และพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา โดยหาค่า IOC พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง แก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

6. ปรับแก้แบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

#### 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคคลิจุทิล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ถึงผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล

2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Google Form ให้แก่รักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู และผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2567

3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

**ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคคลิจุทิล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ให้ข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยกำหนดข้อคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. ก่อนทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยขออนุญาตจัดบันทึก บันทึกเสียง และบันทึกภาพระหว่างการสัมภาษณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ

## 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

1. นำแบบสอบถาม ที่มีข้อมูลสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอด้วยตาราง

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ด้วยโปรแกรมประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ และรายด้าน และ โดยรวม เสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายโดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย

**ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามหัวข้อหลักที่กำหนดไว้มาสรุปข้อมูล และนำเสนอโดยวิธีเชิงพรรณนา

## 6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

**ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

1. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
2. หาค่าสถานภาพส่วนบุคคล ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)
3. หาสภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.)

## ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้าน

| การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล               | ระดับปฏิบัติ  |        |       |
|-------------------------------------------------------|---------------|--------|-------|
|                                                       | ( $\bar{X}$ ) | (S.D.) | แปลผล |
| 1. ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ                          | 4.26          | 0.47   | มาก   |
| 2. ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้                | 4.14          | 0.55   | มาก   |
| 3. ด้านการประชาสัมพันธ์                               | 4.20          | 0.52   | มาก   |
| 4. ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน | 4.16          | 0.62   | มาก   |
| 5. ด้านการสร้างโอกาส                                  | 4.19          | 0.61   | มาก   |
| 6. ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล                              | 4.20          | 0.54   | มาก   |
| โดยรวม                                                | 4.20          | 0.50   | มาก   |

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 4.20$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ( $\bar{X} = 4.26$ ) รองลงมาคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ( $\bar{X} = 4.20$ ) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ( $\bar{X} = 4.20$ ) ด้านการสร้างโอกาส ( $\bar{X} = 4.19$ ) และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน ( $\bar{X} = 4.16$ ) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 4.14$ )

## 2. ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

สรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

**ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ** คือ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับครูและบุคลากร พร้อมทั้งสนับสนุนเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการสอน สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเทคนิคการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านคอร์ส ออนไลน์และสัมมนาวิชาการ และพัฒนาระบบสนับสนุนด้านเทคโนโลยีในสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

**ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้** คือ ควรจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น กระดานอัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อรองรับการเรียนการสอนแบบโต้ตอบ พัฒนาห้องสมุดดิจิทัลที่มี e-books และฐานข้อมูลออนไลน์ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ออกแบบพื้นที่สร้างสรรค์ เช่น Co-working Space เพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้แบบลงมือทำ นำเทคโนโลยี VR/AR มาใช้เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมจริง และปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย น่าสนใจ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล

**ด้านการประชาสัมพันธ์** คือ ควรเลือกแพลตฟอร์มให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น Facebook และ YouTube สำหรับผู้ปกครอง หรือ TikTok และ Instagram สำหรับนักเรียน พร้อมมีแอดมินดูแลเนื้อหาอย่างเหมาะสม สร้างเนื้อหาที่สร้างสรรค์และเชิงบวก เช่น วิดีโอสั้นและอินโฟกราฟิก พร้อมตรวจสอบเนื้อหาก่อนเผยแพร่เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมออนไลน์ เช่น โพลหรือไลฟ์สด และใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

**ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน** คือ ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เช่น โครงการศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ และการจำลองสถานการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ผู้เรียนยังได้รับประสบการณ์ตรงผ่าน การสำรวจและทัศนศึกษา ที่ช่วยให้เข้าใจโลกกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ การใช้ การเรียนรู้ผ่านการเล่น เช่น เกม บทบาทสมมติ และกิจกรรมสร้างสรรค์ ยังช่วยกระตุ้นจินตนาการและทักษะทางสังคม ทำให้การเรียนรู้สนุกและเป็นธรรมชาติ

**ด้านการสร้างโอกาส** คือ เน้นการบริหารที่ให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความสามารถของแต่ละบุคคล พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการสอน และส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและกระตุ้นพัฒนาการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการในการสอนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และภาคส่วนต่างๆ เพื่อสนับสนุนทรัพยากรและเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์จากโลกจริง

**ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล** คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตควรกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเปิดรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรมและสัมมนาเพื่ออัปเดตเทคโนโลยีการสอน การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการใช้เทคโนโลยีช่วยให้ครูสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ทันที การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และนวัตกรรมใหม่ๆ การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างนวัตกรรมในการสอนที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย เช่น การใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง (VR) หรือกิจกรรมสร้างสรรค์

## อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ รองลงมาคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างโอกาส และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ได้เองเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการใช้แหล่งข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้รับทราบอย่างต่อเนื่องและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา แผนปฏิบัติการ และแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องกับผลวิจัยของกัญญา กันทาใจ (2565) กล่าวถึง การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะที่เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสถานศึกษา สามารถสนับสนุนส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน โดยการมอบอำนาจแก่ครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลต่าง ๆ มีการอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยการกระตุ้นอบรมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริวรรณ อยู่ถุมยา, สังวาร์ วังแจ่ม ทศนีย์ บุญมาลี และสุรศักดิ์ สุทธสิริ (2567) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ความเป็นเลิศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของพระพิทักษ์ จันทโร (รอดบุญธรรม) (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักไตรสิกขา ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริดา เกตุนิม (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคนิวอร์มัล เขตอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า 1) ควรเน้นการพัฒนาคู่มือความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ สนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และสร้างชุมชนการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการสอนแบบดิจิทัล 2) ควรจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ยุคดิจิทัล 3) ควรใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสม สร้างเนื้อหาที่สร้างสรรค์ น่าสนใจ และเชิงบวก พร้อมทั้งมีการควบคุมและตรวจสอบเนื้อหาก่อนเผยแพร่ เพื่อเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสถานศึกษา 4) ควรเน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่น การสำรวจ และประสบการณ์ตรง เช่น กิจกรรมแบบโครงงาน ศูนย์การเรียนรู้ และการจำลองสถานการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ 5) ควรใช้แนวทางการบริหารที่มุ่งเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและกระตุ้นการเรียนรู้ รวมถึงบูรณาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับวัย และ 6) ควรส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พร้อมสนับสนุนการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของศิริดา เกตุนิม (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคนิวอร์มัล เขตอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ Line4DLTV, Google Meet และ Facebook เพื่อสนับสนุนการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคนิวอร์มัล ดังนั้น จึงเสนอแนะให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอบัวไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กับคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองมีความรู้ มีทักษะ และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถดำเนินงานด้านการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการจัดการศึกษาร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้อย่างมีคุณภาพ และสอดคล้องกับผลวิจัยของ พระพิทักษ์ จันทโร (รอตบุญธรรม) (2566) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักไตรสิกขา ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง มีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) มีการจัดการเรียนการสอนแบบ (Active Learning) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม สอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการ จัดการเรียนรู้แบบสืบค้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ตอบสนองความสนใจของนักเรียนที่ต่างกัน สร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

### สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ รองลงมาคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างโอกาส และด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

2. แนวทางพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า 1) ควรเน้นการพัฒนาศักยภาพความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ สนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และสร้างชุมชนการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการสอนแบบดิจิทัล 2) ควรจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดดิจิทัล และพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ยุคดิจิทัล 3) ควรใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสม สร้างเนื้อหาที่สร้างสรรค์ น่าสนใจ และเชิงบวก พร้อมทั้งมีการควบคุมและตรวจสอบเนื้อหาก่อนเผยแพร่ เพื่อเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสถานศึกษา 4) ควรเน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่น การสำรวจ และประสบการณ์ตรง เช่น กิจกรรมแบบโครงงาน ศูนย์การเรียนรู้ และการจำลองสถานการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ 5) ควรใช้แนวทางการบริหารที่มุ่งเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและกระตุ้นการเรียนรู้ รวมถึงบูรณาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับวัย และ 6) ควรส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พร้อมสนับสนุนการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมสัมมนา PLC การศึกษาดูงานเพื่อให้มีการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ทันต่อยุคดิจิทัลส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน

1.2 ผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในประเด็นต่อไปนี้

1) ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างหลากหลายวิธี รวมทั้งสนับสนุนสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อการใช้งาน สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การขับเคลื่อนการเรียนรู้ขององค์กร มีการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าถึงแหล่งข้อมูลมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำแนวทางการปฏิบัติที่ดีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2) ด้านการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ควรจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อรองรับการเรียนการสอนแบบโต้ตอบ ฐานข้อมูลออนไลน์ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ออกแบบพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้แบบลงมือทำ นำเทคโนโลยี มาใช้เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมจริง และปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย น่าสนใจ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล

3) ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรเลือกสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย สร้างเนื้อหาที่สร้างสรรค์ และ เชิงบวก พร้อมตรวจสอบเนื้อหา ก่อนเผยแพร่เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมออนไลน์ และใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ผู้เรียนยังได้รับประสบการณ์ตรงผ่าน การสำรวจและทัศนศึกษา และการเรียนรู้ผ่านการเล่น

5) ด้านการสร้างโอกาส ควรเน้นการบริหารที่ให้เกิดเป็นศูนย์กลาง ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความสามารถของแต่ละบุคคล พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการสอน และส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและกระตุ้นพัฒนาการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการในการสอนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และภาคส่วนต่างๆ เพื่อสนับสนุนทรัพยากรและเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์จากโลกจริง

6) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตควรกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเปิดรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรมและสัมมนาเพื่ออัปเดตเทคโนโลยีการสอน การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการใช้เทคโนโลยีช่วยให้ครูสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ทันที การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และนวัตกรรมใหม่ๆ การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างนวัตกรรมในการสอนที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

## 2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

2.3 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในยุคดิจิทัล เพื่อให้สามารถวางแผนพัฒนาทางนโยบายและการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

## เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กึ่งกาญจน์ สุขสำราญ. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มอำเภอ ปลาแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2560). *คู่มือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ.
- ณัฐกฤตา กันทาใจ. (2565). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอยาง จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- พระพิทักษ์ จันทโร (รอดบุญธรรม). (2566). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักไตรสิกขา ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2562. (2562). *ราชกิจจานุเบกษา* 136. (เมษายน 2562): หน้า 158.
- พระราชบัญญัติเทศบาล (แก้ไขฉบับที่ 13 ) พุทธศักราช 2552. (2552). *ราชกิจจานุเบกษา* 136. (กุมภาพันธ์ 2552): หน้า 14.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542, 2542 : พรทิพย์ ไพรรัตน์. (2564). การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาอัครสังฆมณฑลสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(3), 165-177.
- มฤดี เฟื่องสง่า และมัทนา วังถนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 24(2), 162-175.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา* 143. (เมษายน 2560). หน้า 74-75.
- ศิรดา เกตุนิม. (2565). แนวทางการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคนิวนอร์มัล เขตอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ อยู่ถมยา, สัງวาร วังแจ่ม ทศนีย์ บุญมาภิ และสุรศักดิ์ สุทธสิริ. (2567). การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 9(1), 1587-1598.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ วรดิพิพงศ์. (2561). การศึกษารูปแบบดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. *Veridian E-Journal Science and Technology Silpakorn University*, 11(2), 1200-1215.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing (5<sup>th</sup> ed.)*. New York : Harper Collins.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.